

Sygn. akt V U 940/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 lipca 2013 roku

Sąd Okręgowy w Opolu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Witold Kozłowski
Protokolant:	st. sekr. sądowy Mariola Żołubak

po rozpoznaniu w dniu 27 czerwca 2013 roku w Opolu

sprawy **A. W.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o prawo do emerytury w obniżonym wieku

na skutek odwołania wnioskodawcy

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 26 marca 2013 roku

nr (...)

oddala odwołanie

Na oryginale właściwy podpis

UZASADNIENIE

Wnioskodawca A. W. odwołał się od decyzji ZUS O. w O. z dnia 36.03.2013r., którą organ rentowy odmówił mu wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych. W uzasadnieniu podniósł, że od 19.11.2003r. do 30.09.2010r. był zatrudniony w Szpitalu w B. stanowisku dezynfektora, na którym wykonywał usługi dezynfekcji, dezynsekcji i deratyzacji w pełnym wymiarze czasu pracy. W związku z tym miał do czynienia stale i codziennie ze środkami chemicznymi, żrącymi, owadobójczymi, dezynfekcyjnymi, obsługiwał codziennie oczyszczalnię ścieków biologiczno-chemiczną z oddziału zakaźnego, dermatologicznego i prosektorium mając do czynienia bez przerwy z wapnem chlorowanym i podchlorynem sodu, codziennie przeprowadzał dezynfekcję 10 boksów M. Oddziału zakaźnego oraz na innych oddziałach oraz karetek pogotowia przewożących chorych zakaźnie. Jak podawał wnioskodawca codziennie obsługiwał komorę dezynfekcyjną formalinowo-parową, w której niezależnie od pory roku i dnia temperatura wynosiła 105stopni Celsjusza, a w pomieszczeniu, w którym była ta komora temperatura wynosiła ponad 40 stopni Celsjusza. Nie posiada natomiast zaświadczenia o pracy w warunkach szczególnych, ponieważ szpital nie wystawiał nikomu takich zaświadczeń.

Pozwany ZUS O. w O. wniósł o oddalenie odwołania podnosząc, że zaskarżona decyzja została wydana zgodnie z art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998r. w związku

z §4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

W uzasadnieniu organ rentowy podniósł, że na podstawie przedłożonej dokumentacji ustalono, że wnioskodawca nie przystąpił do OFE, , na dzień wejścia w życie przepisów ustawy emerytalnej tj. 01.01.1999r. udowodnił wymagane 25 lat okresów składkowych

i nieskładkowych, jednakże nie udowodnił wymaganego 15 letniego okresu pracy

w warunkach szczególnych. ZUS nie zaliczył wnioskodawcy okresu zatrudnienia od 15.08.1970r. do 30.09.2010r. w (...) Centrum Medycznym w B. albowiem wnioskodawca nie przedłożył świadectwa pracy w warunkach szczególnych, ponadto

z załączonego do świadectwa pracy wynika, że był zatrudniony jako przyuczony dezynfektor, pracownik transportu wewnętrznego, sanitariusz oraz, że nie wykonywał pracy

w szczególnych warunkach. Ponadto z uwagi na to, że jego zakład pracy nadal istnieje może on uzyskać wymagane świadectwo.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

Wnioskodawca A. W., ur. (...), nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego, posiada na dzień 01.01.1999r. ogólny staż ubezpieczeniowy

w wysokości 28 lat., 4 miesięcy i 5 dni okresów składkowych i nieskładkowych. W dniu 12.03.2012r. A. W. złożył do ZUS O. w O. wniosek o emeryturę.

Decyzją z dnia 26.03.2012r. organ rentowy odmówił mu wcześniejszej emerytury

z tytułu pracy w warunkach szczególnych wskazując w uzasadnieniu, że na dzień 01.01.1999r. nie udokumentował on wymaganego 15-letniego stażu pracy warunkach szczególnych. W treści tej decyzji nie wskazano jakich okresów zatrudnienia organ rentowy nie zaliczył wnioskodawcy do okresów pracy w warunkach szczególnych

Dowód:

świadectwa pracy wnioskodawcy i zaświadczenia o przebytych okresach ubezpieczenia
– w aktach emerytalnych

karta przebiegu zatrudnienia – k. 8 akt emerytalnych

decyzja ZUS z dnia 26.03.2013r.– k. 9 akt emerytalnych

W okresie od 15.08.1970r. do 30.09.2010r. A. W. był zatrudniony

w (...) Centrum Medycznym w B., z czego na stanowisku dezynfektora

w Oddziale Zakaźnym zatrudnionego w pełnym wymiarze czasu pracy pracował w okresach od 15.08.1970r do 10.05.1973r., od 01.01.1977r. do 31.04.1977r., od 01.01.1979r. od 31.12.1979r. i od 01.01.1982r. do 30.05.1982r.

Jako dezynfektor wnioskodawca zajmował się wykonywaniem dezynfekcji (usuwania bakterii chorobotwórczych) i dezynsekcji (usuwania insektów) komorowej w Oddziale Zakaźnym w komorze dezynfekcyjnej, obsługą urządzeń kąpielowych dla zakaźnie chorych, współdziałaniem z personelem pielęgniarskim w dokonywaniu dezynfekcji bieżącej, przeprowadzaniem dezynfekcji profilaktycznej w pomieszczeniach szpitalnych takich jak ubikacje, kuchnie, łazienki, pralnia, stałą konserwacją sprzętu dezynfekcyjnego. Dezynfekcja średnio około 10 materacy szpitalnych z Oddziału zakaźnego zajmowała wnioskodawcy około 3 i pół godziny dziennie. Poza tym wnioskodawca wykonywał prace z zakresu deratyzacji (usuwania gryzoni, w szczególności szczurów) i zapobiegania pojawianiu się gryzoni na terenie szpitala.

W pozostałych okresach w powyższym zatrudnieniu wnioskodawca miał przydzielone dodatkowe obowiązki, tj. musiał łączyć obowiązki wynikające z w.w. stanowiska dezynfektora z pracami w gipsowni przy zakładaniu i zdejmowaniu opatrunków gipsowych, pracami starszego sanitariusza w zespole wyjazdowym oraz z zastępowaniem innych sanitariuszy w okresie urlopów, a także z obowiązkami magazyniera w szpitalnym magazynie obrony cywilnej oraz w magazynie obrony terytorialnej na terenie Liceum Medycznego w B.. Powyższe obowiązki były wnioskodawcy przydzielane w szczególności w okresach remontów na Oddziale Zakaźnym szpitala. Od 01.05.1985r. wnioskodawca łączył te prace także z obowiązkami społecznego inspektora pracy w wymiarze 30 godzin pracy miesięcznie za dodatkowym wynagrodzeniem w kwocie 1800 zł.

W połowie 1989r. nastąpiła likwidacja Oddziału Zakaźnego w (...) Centrum Medycznym w B.. W latach jego zatrudnienia na oddziale zakaźnym występowały kilkakrotnie remonty bieżące, które trwały po kilka miesięcy i w tym czasie oddział był nieczynny.

Zakład pracy nie stwierdził w świadectwie pracy wydanym w 2010 r. wykonywania przez wnioskodawcę zatrudnienia w szczególnych warunkach. Wnioskodawca nie występował o sprostowanie świadectwa.

Dowód:

świadectwo pracy z dnia 30.09.2010r. – k. 6 akt emerytalnych

umowa o pracę z 15.08.1970r. na stanowisku dezynfektora w wymiarze 46 godzin tygodniowo, zakres obowiązków dezynfektora z dnia 28.01.1972r., wniosek o zatrudnienie przy zdejmowaniu opatrunków gipsowych z dnia 08.05.1973r., decyzja o przyznaniu dodatku specjalnego z dnia 19.09.1973r., 21.01.1974r., 21.06.1974r., 06.09.1974r., 09.12.1974r., 24.01.1975r., 03.06.1975r., 14.07.1975r., 15.09.1975r., decyzja o przyznaniu dodatku specjalnego z dnia 30.10.1975r., 04.12.1975r., 09.02.1976r., 11.02.1976r., 23.04.1976r., 03.06.1976r., 08.07.1976r., 12.08.1976r., 12.11.1976r., 02.12.1976r., 11.02.1977r., decyzja

o przyznaniu dodatku specjalnego z dnia 11.02.1977r., angaż z dnia 23.05.1977r., decyzja

o przyznaniu dodatku specjalnego z dnia 22.06.1977r., 06.01.1978r., 12.01.1979r., 12.09.1979r., 05.01.1980r., umowa o pracę z dnia 01.04.1982r., oświadczenie

z dnia 01.06.1982r., angaż z dnia 15.05.1985r., uchwała (...) ZOZ B.

o ponownym powołaniu na stanowisko społecznego inspektora pracy z dnia 23.01.1989r., angaż z dnia 08.03.1989r., angaż z dnia 09.01.1988r., angaż z dnia 16.01.1989r., umowa

o odpowiedzialności materialnej z dnia 09.10.1990r. – w aktach osobowych wnioskodawcy

zeznania wnioskodawcy – e-protokół

zeznania świadka L. C. – e-protokół

Sąd zważył co następuje

Odwołanie nie jest zasadne

Przepis art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2009r., nr 153, poz. 1227 ze zm.) przewiduje prawo do emerytury dla osób w wieku niższym niż wymienionym w art. 27 powołanej ustawy, gdy są one pracownikami zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Jeżeli chodzi o ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r. to, zgodnie z treścią art. 184 ust. 1 cyt. ustawy, emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32 przysługuje im, jeżeli w dniu wejścia w życie w.w. ustawy (01.01.1999r.) osiągnęli:

1)okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz

2)okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27- wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn.

W myśl art. 184 ust. 2 cyt. ustawy emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Zgodnie z art. 32 ust. 2 cyt. ustawy za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia lub znacznym stopniem uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia. Wiek emerytalny, rodzaj prac, uprawnień do wcześniejszej emerytury ustala się stosownie do dyspozycji art. 32 ust. 4. na podstawie przepisów dotychczasowych.

Tymi dotychczasowymi przepisami są przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43, ze zm.). Zgodnie z §2 ust. 1 powołanego wyżej rozporządzenia, okresami pracy, uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Na podstawie §4 cytowanego wyżej rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A (stanowiącym załącznik do w.w. rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 r.), nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące przesłanki: osiągnął wiek emerytalny (55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn) oraz ma wymagany okres zatrudnienia (20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn), w tym 15 lat pracy szczególnych warunkach. W stanowiącym załącznik do tego rozporządzenia wykazie A, w dziale XIV, pod poz. 6 wymieniono prace ekip dezynfekcyjnych, dezynsekcyjnych i deratyzacyjnych.

Zgodnie z §1 ust. 2 w.w. rozporządzenia właściwi ministrowie, kierownicy urzędów centralnych oraz centralne związki spółdzielcze w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych ustalają w podległych i nadzorowanych zakładach pracy stanowiska pracy, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazach A i B. W niniejszej sprawie odpowiednim aktem resortowym, doprecyzowującym w.w. rodzaje prac wskazane w powołanym rozporządzeniu z dnia 7 lutego 1983 r. jest Zarządzenie Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 12 lipca 1983r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu zdrowia i opieki (Dz.Urz.MZ.1983.8.40). W stanowiącym załącznik do tego rozporządzenia wykazie A, dziale XIV, poz. 6 pkt 2 wymieniono stanowisko dezynfektora usług ddd,

Poza sporem w niniejszej sprawie pozostawało, że wnioskodawca osiągnął wymagany wiek 60 lat życia, nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego oraz ma wymagany ogólny staż ubezpieczeniowy w wysokości 25 okresów składkowych i nieskładkowych. Spornym pozostawało, czy wnioskodawca posiada wymagany 15-letni staż pracy

w warunkach szczególnych, bowiem ZUS nie zaliczył mu żadnego okresu pracy w warunkach szczególnych. Niespornie wnioskodawca nie przedłożył organowi rentowemu żadnego świadectwa pracy w warunkach szczególnych, jednakże domagał się zaliczenia mu do stażu pracy w warunkach szczególnych całego okresu zatrudnienia od 15.08.1970r. do 30.09.2010r. A. W. był zatrudniony w (...) Centrum Medycznym w B., w którym

– jak twierdził – stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował na stanowisku dezynfektora świadczącego usługi ddd (dezynfekcja, dezynsekcja, deratyzacja).

Ustalanie przed Sądem faktu wykonywania pracy w warunkach szczególnych nie jest związane żadnymi ograniczeniami dowodowymi (por. np. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 27 maja 1985 roku, III UZP 5/85, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 10 marca 1984 roku, III 6/84). W związku z tym Sąd w niniejszym postępowaniu odwoławczym ustalał charakter pracy wnioskodawcy w spornym okresie zarówno na podstawie dowodów złożonych do akt emerytalnych jak i z akt osobowych wnioskodawcy z (...) Centrum Medycznego w B. oraz z zeznań wskazanych świadków.

W pierwszej kolejności trzeba podkreślić, że zachowały się kompletne i chronologicznie usystematyzowane akta osobowe wnioskodawcy obejmujące jego cały sporny okres zatrudnienia od 15.08.1970r. do 30.09.2010r. w (...) Centrum Medycznym w B.. W świetle zawartych w nich umowy o pracę, kolejnych angaży stanowiskowych i placowych oraz decyzji Dyrektora szpitala o przyznawaniu wnioskodawcy okresowych dodatków do wynagrodzenia za wykonywanie dodatkowych czynności można precyzyjnie ustalić, że na stanowisku dezynfektora w Oddziale Zakaźnym w.w. szpitala stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wnioskodawca pracował tylko w okresach od 15.08.1970r. do 10.05.1973r., od 01.01.1977r. do 31.04.1977r., od 01.01.1979r. od 31.12.1979r. i od 01.01.1982r. do 30.05.1982r. W świetle zakresu czynności dezynfektora znajdującego się w jego aktach osobowych nie ulegało wątpliwości, że na stanowisku dezynfektora wnioskodawca zajmował się wykonywaniem dezynfekcji (usuwania bakterii chorobotwórczych) i dezynsekcji (usuwania insektów) komorowej w Oddziale Zakaźnym komorze dezynfekcyjnej, a także deratyzacją (usuwaniem gryzoni), tj. wykonywał prace wymienione w cytowanych wyżej przepisach jako prace w warunkach szczególnych.

Jak wynika ze szczegółowej analizy akt osobowych wnioskodawcy umową o pracę z dnia 15.08.1970r. powierzono mu stanowisko dezynfektora w wymiarze 46 godzin tygodniowo, czyli w obowiązującym wówczas pełnym wymiarze czasu pracy. Jednakże już w dniu 08.05.1973r. bezpośredni przełożony wnioskodawcy wystąpił z wnioskiem o dodatkowe zatrudnienie go przy zdejmowaniu opatrunków gipsowych od 11.05.1973r., zaś wniosek ten został rozpatrzony pozytywnie, co potwierdzają zawarte w aktach osobowych kolejne decyzje płacowe Dyrektora szpitala o przyznaniu wnioskodawcy dodatku specjalnego za dodatkowe czynności w gipsowni z dnia 19.09.1973r., 21.01.1974r., 21.06.1974r., 06.09.1974r., 09.12.1974r., 24.01.1975r., 03.06.1975r., 14.07.1975r., oraz 15.09.1975r.

W tych okresach wnioskodawca niewątpliwie więc łączył obowiązki dezynfektora z pracą pomocnika przy zakładaniu i zdejmowaniu opatrunków gipsowych, co zresztą co do zasady sam potwierdzał w swoich zeznaniach złożonych przed Sądem. Następnie od 30.10.1975r. wnioskodawca miał przydzielone dodatkowe obowiązki starszego sanitariusza w szpitalnym zespole wyjazdowym (tzw. „pogotowie”), co potwierdzają kolejne decyzja o przyznaniu mu dodatku specjalnego za wykonywanie dodatkowych obowiązków starszego sanitariusza w zespole wyjazdowym z dnia 30.10.1975r., 04.12.1975r., 09.02.1976r., 11.02.1976r., 23.04.1976r., 03.06.1976r., 08.07.1976r., 12.08.1976r., 12.11.1976r., 02.12.1976r., 11.02.1977r. Z kolei decyzja o przyznaniu dodatku specjalnego z dnia 11.02.1977r. wymienia jedynie stanowisko dezynfektora od 01.01.1977r., natomiast angaż z dnia 23.05.1977r. i decyzja o przyznaniu dodatku specjalnego z dnia 22.06.1977r. wskazują, że wnioskodawca miał ponownie przydzielone dodatkowe obowiązki sanitariusza od 06.01.1978r. Z tego względu Sąd zaliczył wnioskodawcy okres od 01.01.1977r. do 31.04.1977r. jako okres stałej pracy w pełnym wymiarze na stanowisku dezynfektora. Następna decyzja o przyznaniu dodatku specjalnego z dnia 12.01.1979r. również wymienia jedynie stanowisko dezynfektora od 01.01.1979r. Sąd zaliczył wnioskodawcy pracę stałą i w pełnym wymiarze na tym stanowisku do 12.09.1979r., ponieważ kolejna decyzja o przyznaniu dodatku specjalnego pochodzi dopiero z dnia 05.01.1980r. i wskazuje, że od 01.01.1980r. wnioskodawcy ponownie przydzielono zastępstwo za sanitariusza zespołu wyjazdowego w czasie urlopów oraz obowiązki pomocnika w zdejmowaniu dużych gipsów w szpitalnej gipsowni. Dalej, zgodnie z umowa o

pracę z dnia 01.04.1982r. od 01.01.1982r. powierzono wnioskodawcy obowiązki dezynfektora w wymiarze 42 godzin tygodniowo, czyli w pełnym wymiarze czasu pracy. Natomiast w oświadczeniu z dnia 01.06.1982r. wnioskodawca potwierdził dodatkowe objęcie prowadzenia magazynu zakładowej grupy samoobrony, co wiązało się niewątpliwie z pracami inwentaryzacyjnymi oraz nadzorem nad tym magazynem i co zresztą potwierdzał w swoich zeznaniach sam wnioskodawca. Nie ma jednak podstaw do tego, by dać wiarę twierdzeniom wnioskodawcy, że tego rodzaju obowiązki świadczył poza normatywnym czasem pracy, ponieważ zarówno w.w. oświadczenia jaki i pozostałe dokumenty zawarte

w jego aktach osobowych takiej okoliczności nie potwierdzają. Z tego powodu w wyżej wymienionych datach skrajnych tj. 01.01.1982r. do 30.05.1982r. Sąd zaliczył wnioskodawcy pracę w warunkach szczególnych stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku dezynfektora. Z kolei angaż z dnia 15.05.1985r. wskazuje jednoznacznie, że od 01.05.1985r. wnioskodawca pełnił dodatkowe czynności społecznego inspektora pracy w wymiarze

30 godzin pracy miesięcznie za dodatkowym wynagrodzeniem w kwocie 1800 zł. Nie były to czynności incydentalne, ponieważ dalsze pełnienie przez wnioskodawcę tych dodatkowych obowiązków potwierdza uchwała (...) ZOZ B. o ponownym powołaniu go na stanowisko społecznego inspektora pracy z dnia 23.01.1989r., a także angaż z dnia 08.03.1989r., zgodnie z którym od 01.01.1989r. wnioskodawca był społecznym inspektorem pracy za wynagrodzeniem ryczałtowym obliczonym za pracę w wymiarze 30 godzin miesięcznie. Sam wnioskodawca w swoich zeznaniach potwierdzał też, że od powołania go jako zakładowego społecznego inspektora pracy czynności te wykonywał już do końca swojego zatrudnienia w tym zakładzie. Z wiedzy i doświadczenia życiowego Sądu wynika,

że wbrew twierdzeniom wnioskodawcy dodatkowe obowiązki społecznego inspektora pracy w stosunkowo dużym wymiarze bo aż 30 godzin miesięcznie, czyli średnio około 1 godziny dziennie musiały być, przynajmniej w części, wykonywane w czasie normatywnego czasu pracy, zatem musiał on łączyć te obowiązki z pracą dezynfektora. W dalszym zaś okresie angaż z dnia 09.01.1988r. z dnia wskazuje na objęcie przez wnioskodawcę tzw. magazynu (...) (obrony terytorialnej) od 01.07.1987r. zlokalizowanego na terenie Liceum Medycznego

w B., który wnioskodawca prowadził (nadzorował) także w dalszym okresie, co dokumentuje kolejny angaż z dnia 16.01.1989r. (magazyn (...) od 30.11.1988r.) oraz umowa o odpowiedzialności materialnej z dnia 09.10.1990r. obejmująca powierzenie mienia znajdującego się w magazynie (...) na terenie Liceum Medycznego oraz magazynu (...) (obrony cywilnej) w Szpitalu w B.. Łączenie powyższych obowiązków z pracami dezynfekcyjnymi prowadziło więc do stwierdzenia, że w tym okresie wnioskodawca nie pracował stale i w pełnym wymiarze na stanowisku dezynfektora usług ddd.

W końcu wskazać należy, że niespornie w połowie 1989r. nastąpiła likwidacja Oddziału Zakaźnego w (...) Centrum Medycznym w B., co przyznawał w swoich zeznaniach sam wnioskodawca oraz co potwierdziła także świadek L. C..

Przy tym wnioskodawca w swoich zeznaniach przyznawał, że w trakcie swojej pracy na stanowisku dezynfektora dezynfekcja średnio około 10 materacy w ciągu dnia z Oddziału Zakaźnego szpitala zajmowała wnioskodawcy około 3 i pół godziny. Z tego powodu Sąd uznał, że po likwidacji szpitalnego Oddziału Zakaźnego wnioskodawca z pewnością nie wykonywał już obowiązków z zakresu usług dezynfekcyjnych, dezynsekcyjnych

i deratyzacyjnych w stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, nie ma więc na tym miejscu konieczności dalszego szczegółowego analizowania kolejnych angaży wnioskodawcy za okres od 1990r. Nadmienić jednak należy, że angaże z kolejnych lat potwierdzają wprost powyższy wniosek, bowiem począwszy po 1989r. wnioskodawca miał już jasno rozgraniczone czynności w postaci przydzielenie obowiązków w zakresie 2/3 czasu pracy

w gipsowni i tylko 1/3 czasu pracy przy dotychczasowych pracach dezynfektora. Wnioskodawca twierdził co prawda, że nadal stale pracował jako dezynfektor, nie potrafił jednak w swoich zeznaniach wyjaśnić w sposób wiarygodny powyższych zapisów w angażach zamieszczonych w jego aktach osobowych.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie wynikał w głównej mierze z opisanych dowodów z dokumentów, które są precyzyjne jeśli chodzi o wskazane daty, stanowiska i wiążące się

z nimi obowiązki pracownicze i posiadają obiektywny walor wiarygodności. Dlatego wskazać należy, że zeznania świadków powołanych w niniejszej sprawie były zasadniczo nieprzydatne, skoro świadkowie ci pamiętali jedynie

zakres czynności wnioskodawcy jako dezynfektora na Oddziale Zakaźnym, nie mieli zaś żadnej wiedzy o wykonywanych przez wnioskodawcę w powyższych okresach dodatkowych obowiązkach. Częściowo okoliczności wynikające z opisanych wyżej angaży stanowiskowych i płacowych potwierdziła w swoich zeznaniach świadek L. C., która przyznała,

że w okresach remontów i malowania w Oddziale Zakaźnym szpitala wnioskodawca był przenoszony czasowo na inne stanowiska i wykonywał dodatkowe obowiązki poza pracą dezynfektora.

Z wyżej opisanych względów Sąd zaliczył więc wnioskodawcy pracę wykonywaną stale i w pełnym wymiarze na stanowisku dezynfektora w Oddziale Zakaźnym (...) Centrum Medycznego w B. jedynie we wskazanych w okresach tj. od 15.08.1970r. do 10.05.1973r., od 01.01.1977r. do 31.04.1977r., od 01.01.1979r. od 31.12.1979r. i od 01.01.1982r. do 30.05.1982r. Łącznie te okresy wynoszą jedynie 4 lata, 5 miesięcy i 26 dni pracy w warunkach szczególnych. W związku z tym Sąd stwierdził, że w niniejszym postępowaniu odwoławczym wnioskodawca nie wykazał wymaganego 15-letniego stażu pracy w warunkach szczególnych, zatem nie może nabyć prawa do wcześniejszej emerytury z tego tytułu.

Podkreślić należy, iż podstawowym dowodem potwierdzającym wykonywanie pracy w warunkach szczególnych jest świadectwo pracy stwierdzające ta okoliczność lub świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Wnioskodawca nie uzyskał takiego świadectwa a zakład pracy istniejący do chwili obecnej nie potwierdził, iż wnioskodawca pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał zatrudnienie w charakterze dezynfektora mimo, że Sąd zwracał się o udzielenie tego rodzaju informacji. W takiej sytuacji Sąd nie dał wiary zeznaniom wnioskodawcy w zakresie twierdzeń, iż wykonywał on pracę w szczególnych warunkach w pełnym wymiarze czasu pracy przez okres co najmniej 15 lat. jego zeznania są przede wszystkim sprzeczne z zapisami akt osobowych zawierających liczne dokumenty związane ze zmianą stanowisk i zmianą wynagrodzenia. Praca w zespole pomocy doraźnej była świadczona sporadycznie w niepełnym wymiarze czasu pracy i w związku z tym samodzielnie również nie może być zaliczona do wymaganego okresu zatrudnienia dla otrzymania prawa do emerytury w obniżonym wieku.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie powołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ §1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.